

ת"פ 31874/09/14 - מדינת ישראל נגד עמאד חדר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31874-09-14 מדינת ישראל נ' חדר(עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמאד חדר (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, בכך שביום 13.8.14 בשעה 11:30 בדירת משפחת לפידות ברח' השוערים 5 בירושלים פתח הנאשם את דלת הדירה שהייתה סגורה אך לא נעולה, ונכנס לבית בזמן שדייריו לנים בתוכו. הנאשם הסתובב בבית ולקח מתוכו מכשיר טלפון נייד וארנק בו כסף מזומן בסך 60 ₪ ומסמכים אישיים. הנאשם הדגיש בתשובתו לאישום כי הוא לא ידע שדיירי הבית לנים בדירה ולא היה לו כל מפגש איתם והוא רק הסתובב בחלל המרכזי של הדירה. המאשימה הסתפקה בהודאת הנאשם בדבר נסיבות ביצוע העבירה.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה עתרה למתחם עונש הולם של 12 עד 24 חודשי מאסר והגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה. ב"כ המאשימה הדגישה כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם קניינו של הפרט, פרטיותו ובטחונו האישי. עוד הדגישה כי מאחר שבני הבית לנו בדירה היה קיים פוטנציאל למפגש אלים בין הנאשם לבין בני הבית.

3. אשר לעונש המתאים מסרה ב"כ המאשימה כי לנאשם 21 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים שבגינן ריצה כ- 17 שנות מאסר. הנאשם ביצע את המעשים שעה שמאסר על תנאי של 8 חודשים תלוי ועומד כנגדו. אשר על כן ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר וכן להטיל עליו מאסר על תנאי ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם צריך להיות נמוך מהמתחם אשר עתרה לו המאשימה, שכן אין מדובר באירוע שקדם לו תכנון מוקדם או הצטיידות בכלי פריצה, וכן אין מדובר בפריצה אלימה שגרמה נזק. עוד טען כי הנאשם לא ידע שבעלי הדירה לנים בה ולא הייתה לו כל היתקלות עמם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת

בטעותיו

5. אשר לעונש המתאים טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, נסיבות חיים אינן פשוטות, אין לו בן משפחה שעומד לצדו, אף אחד אינו תומך בו, הוא נישא לפני למעלה מ-20 שנה ונולד לו בן שאין ביניהם כל קשר. ב"כ הנאשם מסר כי הנאשם מתעתד להתחתן לאחר שישוחרר ממאסרו וביקש לתת לנאשם פתח תקווה לשיקום דרכיו, שכן הנאשם בילה את מרבית שנותיו בין כותלי שב"ס. ב"כ הנאשם ביקש שיוטל על הנאשם עונש שאינו ברף העליון של המתחם וביקש להפעיל חלק מהמאסר על תנאי בחופף לעונש המאסר.

6. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא עומד להינשא בשנית. עוד מסר הנאשם כי מעולם לא קיבל הזדמנות מבית המשפט ומעולם לא הופנה למוסד גמילה. הנאשם ביקש לקבל הזדמנות מבית המשפט וביקש יוטל עליו מאסר על תנאי לתקופה ממושכת.

מתחם העונש ההולם

7. במשך תקופה של למעלה משנתיים, מאז כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, בשורה ארוכה של גזרי דין קבעו בתי המשפט השלום והמחוזי כי מתחם העונש ההולם בעבירה של פריצה לבית מגורים הוא בין 10 ועד, לכל הפחות, 24 חודשים (ר' עפ"ג 32050-04-14; עפ"ג 1369-02-14; עפ"ג 18312-12-13; עפ"ג 21338-11-13; ת"פ 28190-05-12; ת"פ 7177-03-12; ת"פ 47486-01-13; ת"פ 8857-11-13; ת"פ 464-10-11; ת"פ 78-09-13; ת"פ 11683-12-11; ת"פ 48878-03-13). בית המשפט העליון ברע"פ 7683/13 לא התערב במתחם דומה.

8. אכן לאחרונה אימץ בית המשפט העליון בע"פ 370/14 בעניין סלפית מתחם עונש הולם נמוך יותר בעבירת פריצה לדירה, אולם מתחם זה נקבע בין היתר על רקע העובדה שהתקבל הערעור על בסיס נימוק של אחידות בענישה ביחס לעונשים שנגזרו על שותפים אחרים לאותה עבירה.

9. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם אינו נקבע רק בהתחשב בעבירה עצמה ובערכים המוגנים שבבסיס אותה עבירה, אלא אף בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שלפני אין מדובר בעבירה שבוצעה תוך תכנון מוקדם או בתחכום, אלא הנאשם ניצל "פרצה הקוראת לגנב", דלת שאינה נעולה ולקח חפצים בעלי ערך שמצא בדירה. מנגד יש לראות כנסיבה לחומרה את פוטנציאל המפגש בין דיירי הבית שלנו בדירה לבין הנאשם. בהקשר זה יוער כי בכל עבירה של פריצה לבית מגורים קיים פוטנציאל מפגש בין הפורץ למתגוררים בדירה העלול להוביל לאלימות. בימ"ש העליון הדגיש לא אחת כי יש להגן על הציבור מפני סיכון זה ולכן יש לראות בחומרה יתרה את עבירת הפריצה לדירה, אשר מעבר לפגיעה ברכושו של אדם ובפרטיותו אף עלולה להוביל לפגיעה בשלמות גופו של אדם. במקרה שלפני חשש זה התעצם, אולם בסופו של יום הנאשם הסתובב רק בחלל המרכזי של הדירה ולא בא במגע עם בני הבית. בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 10 ל-20 חודשי מאסר.

העונש המתאים

עמוד 2

10. הנאשם יליד 1972, גרוש ואב לילד בן 20. לדבריו הוא עומד להינשא בשנית לאחר שישתחרר ממאסרו. הנאשם מסר כי מעולם לא ניתנה לו הזדמנות להיגמל והוא מעוניין לנסות דרך חדשה.

11. עיון בעברו הפלילי של הנאשם מלמד כי מגיל 16 הוא נכנס ויוצא מבין כותלי בית הסוהר. תחילת דרכו העבריינית הייתה בעבירות אלימות, ומשנת 1995 הוא מעורב בעבירות סמים, רכוש ואלימות שבגין נדון לעונשי מאסר ממושכים. בהרשעתו האחרונה נדון הנאשם בשל עבירות דומות למאסר של 40 חודשים ומיד לאחר שהשתחרר ולמרות מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו, שב לבצע את העבירות שלפני.

12. למרות דבריו של הנאשם בדבר רצונו להשתקם, לא התבקש תסקיר בעניינו, לא נמסר דיווח משב"ס כי הנאשם החל בהליכי שיקום, ולכן מלבד אמירה של הנאשם לא הוצגו לפני ראיות כדי לבסס סיכוי ממשי לשיקום. כמו כן אורחות חייו של הנאשם עד כה מלמדות כי לא ניתן לסמוך על דבריו, שכן הוא חזר לסורו שוב ושוב.

13. לפיכך החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם ורק מאחר שהנאשם לקח אחריות למעשיו, חסך זמן שיפוטי ועגמת נפש מנפגע העבירה, לא חרגתי ממתחם העונש ההולם, למרות שניתן היה לחרוג ממנו לצורך הגנה על שלום הציבור, נוכח עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם.

14. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 20 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו.

ב. אני מפעילה את המאסר על תנאי של 8 חודשים מת"פ 29189-04-11 של בימ"ש השלום בירושלים, 6 חודשים במצטבר וחודשיים בחופף, כך שהנאשם ירצה סה"כ 26 חודשי מאסר מיום מעצרו.

ג. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. פיצוי למתלוננים, עדי תביעה 1 ו- 6 בסך 1,000 ₪ כל אחד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג טבת תשע"ה, 14 ינואר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.